

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

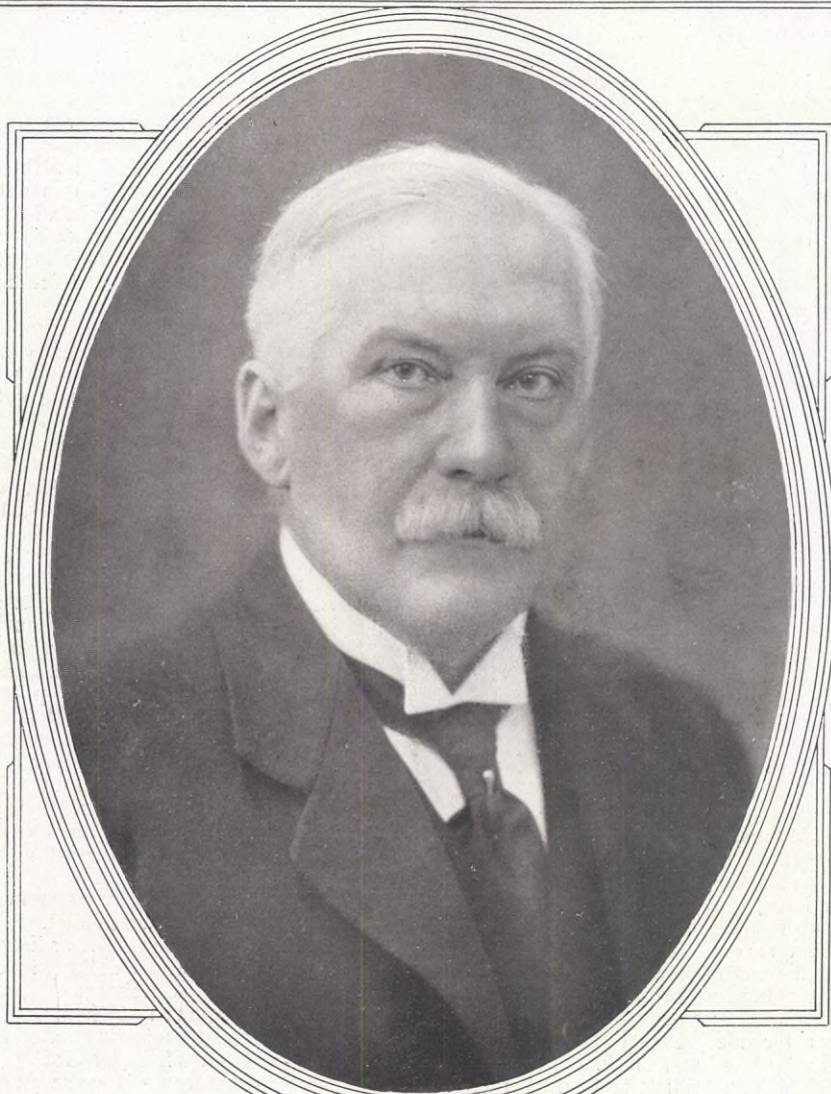
• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

VY ÖVER SKOGSMARK, ODLAD AV SKOGSSÄLLSKAPET. — AMATÖRFOTO. O. TAMM.

23:DJJE ÅRG

DEN 25 JUNI 1922

N:o 39

Sverige är ett skogens land framför de flesta av världens länder. Största delen av vår mark lämpar sig utmärkt till produktion av i utlandet eftersökt virke. För eget behov och export ha under tidernas lopp skördats stora kvantiteter och redan åren före krigsutbrottet tillförde denna skörd i oförädlad eller förädlad skick landet årligen hundratals millioner kronor, en summa, som under den senaste högkonjunkturen stegrades till inemot eller över miljarden. Den vård, som kom denna inkomstkälla till del, var länge icke på långt när sådan, att den motsvarade dess vikt, och även sedan 1904 års skogslagstiftning härutinnan bragt någon förbättring, kvarstod det beklagliga faktum, att synnerligen vidsträckt tidigare skogbevuxna arealer lågo i okultiverat skick med fara att försumpas, förvandlas till ljunghäcker eller på annat sätt övergå till improduktiv mark. Inom mellersta och södra Sverige var det i detta hänseende sämst ställt i Göteborgs och Bohus-, Hallands, Älfsborgs, Kronobergs och Jönköpings län, där för tio år sedan över 1,500,000 tunnland mark lågo i degenererat skick i form av "svältmarker" och "ryar" samt i vattensjukt tillstånd. För att i någon mån söka råda bot på detta missförhållande utsändes år 1912 ett upprop, främst undertecknat av de nämnda fyra länens landshövdingar och dessutom av ett stort antal auktoritativa män inom dessa län med inbjudan till bildande av Sydvästra Sveriges Skogssällskap, vilket skulle få till ändamål "att icke allenast verka för kultiverandet av de vidsträckta kalmarkerna och de vattensjuka arealernas avdikning utan även för höjandet av intresset för våra skogar och deras vård hos såväl den enskilde skogsägaren som bland allmänheten, bl. a. genom anordnande av möten med diskussioner och föredrag, exkursioner, skogsvårdskurser, utdelande av premier för god skogsvård, utgivande av tidskrift och annan litteratur berörande skogsvården, emottagande och förvaltande av donationer o. s. v." Det konstituerande sammanträdet hölls å Göteborgs Högskolas aula Gustafsdagen den 6 juni 1912. Sällskapet har sålunda helt nyligen kunnat blicka tillbaka på en tioårig, av ovanlig framgång utmärkt verksamhet.

Den egentlige initiativtagaren till Skogssällskapet, som det numera benämner sig sedan det utsträckt sin verksamhet till de 14 södra fastlandslänen, och själen i dess arbete under de gångna åren har varit disponenten Edwin Ohlsson i Göteborg.

August Edwin Ohlsson är född i Göteborg den 6 maj 1866. Efter att ha genomgått en del klasser i därvarande högre latinläroverk, ägnade han sig åt handelsyrket, praktiserade å kontor först i fäderne-staden 1882—87 och därefter i London 1887—96, varunder han hade tillfälle att grundligt sätta sig in i alla trävaruansettens olika grenar. År 1896 började han i Göteborg egen affär och grundade följande år Tingstads trävaruaktiebolag, vars framgångsrike ledare han alltjämt är. Dessutom har han vad åren gått tagits i anspråk för varjehanda andra affärsföretag. Bland annat är han ordförande i styrelsen för Trävaruaktiebolaget Dalarna samt styrelseledamot i Billingsfors—Långeds och Forssjö aktiebolag ävensom i aktiebolaget Göteborgs Bank.

Det är emellertid icke med den framstående affärsmannen vi här i dag skola sysselsätta oss, utan med Skogssällskapets drivande kraft. Det är icke bekant, huruvida tilläventyrs det berömda danska Hedeselskabet stått som hans förebild, då han startade det verk, vilket låter honom framstå som ett svenskt motstycke till Enrico Mylius Dalgas. Ty ehuru Skogssällskapets lyckade resultat äro frukten av många oegennyttiga arbete, är det dock Edwin Ohlsson, som icke blott undfått tanken, utan även i främsta rummet burit upp det stora verket. Han har tillfört sällskapet den stora praktiska erfaren-

heten, affärsmannens ej mindre än skogsodlarens. Dessa fackmannens insikter ha hos honom förmått med en aldrig slappnande hänförelse för den stora uppgift, som skogssällskapet gjort till sin. För densamma har han även ställt betydande belopp av sina egna medel till förfogande: sällskapet skapar värden, som tillfalla det allmänna, men har satt sin ära i att driva sin verksamhet utan det allmännas betungande. Men framför allt är det genom den personliga insatsen han förvärvat sig den hederplats han intager i den svenska skogsvårdens historia. Det har i sammanhang med jubileet med rätta yttrats, att det vore, som om skogen hade i vilja omsatt något av sin egen natur hos honom: han vet att arbeta träget utan att lockas av hastigt bärgade vinster, att vänta utan att låta sig nedslås av väntan, att räkna med realiteter utan att fråga efter det som endast synes.

Redan i detta nu har skogssällskapet, i vars arbetsutskott Edwin Ohlsson hela tiden varit ordförande, hand om icke mindre än 60,000 tunnland skog i södra delen av landet. Närmast gjorde sällskapet till sin uppgift att tillvarataga vanvårdade, skövlade eller eftersatta skogsmarker, som erbjödo betingelser för en god skogshushållning, samt göra dem skogsbarande. Denna uppgift sökte sällskapet lösa icke genom att erbjuda den enskilde sina tjänster, utan genom samarbete med kommunerna: landstingen, städerna, socknarna. Dess strävan gick ut på bl. a. att göra de marker sällskapet kunde förvärva till kommunsogor, skogsallmänningar i kommunernas ägo. Kommunerna erbjödo ju nämligen varaktiga betingelser för, att en verksamhet på det skogliga området med dem som intressenter skulle undgå de växlingar, som ofta förtrycka den enskildes verksamhet på detta område och i stället bli präglad av en för skogarnes framtida bestånd ändamålsenlig jämnhet i driften. Härvid fasthöll sällskapet noga vid, att det ekonomiskt berättigade och lämpliga i varje allmänningsbildande skulle vara utslagsgivande för sällskapets medverkan. Sällskapet ville sålunda skapa i sinom tid vinstgivande skogsföretag, av vilkas avkastning nytta och fördelar i övrigt emellertid icke till någon del tillämnades sällskapet, utan i varje särskilt fall skulle helt tillgodokomma den kommun, som bleve ägare till marken i fråga. Den allmänningsrörelse, till vilken sällskapet sålunda lyckats ge upphov, är något för vårt land förut i stort sett främmande, till vilken någon motsvarighet för övrigt ej heller står att finna utomlands. Aldre allmänningar äro nämligen alltid knutna till vissa hemman, mellan skogssällskapets allmänningar bli kommunernas gemensamma egendom såsom sådana. Särskilt har lagts an på bildandet av länsallmänningar. Flertalet landsting och hushållningssällskap samt bortåt 200 primärkommuner ha anslutit sig till sällskapet för att få sina allmänningsfrågor lösta under sällskapets medverkan. Av enskilda ledamöter räknar det över tusen, dess grundfond skall uppgå till minst 1,000,000 kr. På grund av gjorda utredningar hoppas sällskapet, att de olika allmänningskategorierna inom en närmare framtid skola komma att omfatta icke mindre än 333,000 tunnland, varav 150,000 läns- och 143,000 sockenallmänningar. Vartill så kommer betydelsen av sällskapets uppfostrande verksamhet.

Försynt och tillbakadragen har Edwin Ohlsson skytt att på ett livligare sätt deltaga i det politiska eller kommunala livet. Göteborgs köpmän ha emellertid givit honom en plats i sin handelskammare. Skogssällskapets resultat skola inför eftervärlden erinna om hans namn långt efter det att dagens politiska och kommunala storheter för länge sedan sjunkit i glömska.

Vi hänvisa till en illustrerad uppsats om Skogssällskapets arbete i årg. XXI: 13.

•SVENSKA BALETTEN•
I STOCKHOLM.

Den ovationsartade bifallsstorm, vari den starka spänningen utlöste sig redan efter det allra första numret under "Svenska balettens" gästspel å Svenska Teatern i såsongens sista timme, var icke blott ett spontant uttryck för publikens begeistring och hänryckta beundran. Det inlades nog även däri en kraftig gensaga mot all den vrånghet, som tidigare mött denna käck, duktiga, konstnärliga ensemble från egna landsmäns sida, medan de i utlandet tillkämpade sig största erkännande och hälsades som epokgörande banbrytare på området för sin delikata och graciösa konst.

Och triumferna voro ej slut med det att ridån gått ned för den sista av de många inropningarna. Sällan har den insiktsfulla kritiken med sådan enstämmighet och rent av entusiastiskt gillande mött en scenisk prestation. Senare — då även till musik såväl som till dekorativ utstyrel och koreografisk stil hypermodärna framställningar kommo på programmet — kommo naturligtvis också särmeringar fram nog så markerat både från publikens och kritikens sida, men då var redan den fasta utgångspunkt för handen, som utgjordes av ett oförbehållsamt erkännande av truppens mycket höga tekniska ståndpunkt, dess konstnärliga nivå och dess allvarliga strävan efter ideal.

De första programmen voro glänsande komponerade och kunde rimligen endast väcka odelad beundran, men först i och med de senare prestationer, vilka som sagt föranledde protester från en del av kritik och publik, blev det kraftigare betonat, att balettens konstnärliga ledning syftade till något annat och mera än publikgunsten för dagen.

Meningarna kunna vara delade om den ena eller den andra konststriktningens berättigande och

25 Juni 1922 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
•ILLUSTR• •MAGASIN•

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 39.

I mörkbrun dubbeitonfärg.

En förtjusande dans-studie av AAGE REMFELDT, Kristiania.

Ryfel porträtt.

JEAN BÖRLIN.

En svensk balett-konstens nydanare.

Sticht: Sjöberg, Gbg.

utvecklingsmöjligheter — ändå mer kanske om de skönhetsvärden, vilka kunna avvinnas olika "ismer", men ingen kan med fog beskylla Svenska baletten för att ha framfört några meningslösheter eller dåliga saker trots den långa, brokiga lista av stilarter och konstteorier dess program representerade. Allt var kunnigt och omsorgsfullt planlagt, skickligt och konstnärligt utfört. Mest slående var kanske den märkliga samverkan mellan de olika engagerade konstarterna, som åstadkom den fullödiga totalbilden. Man hade tydligen att göra med en kompetent ledning, som förstod att sammanföra de olika elementen och som ägde den självständiga ställning att han kunde våga något.

Det är sålunda anmärkningsvärt att denne unge svensk, Rolf De Maré, vilken med sin svenska kärntrupp av medhjälpare för ett par år sedan huvudsakligen med utgångspunkt från fransk kultur och parisisk konst skapade sitt epokgörande företag, omedelbart också upptog stycken av rent svenskt kunnigt samt påkallade medverkan av modärna svenska kompositörer och konstnärer i en utsträckning, som kommit de statsunderstödda, svenska konstanstaltarnas motsvarande aktivitet att framstå i en föga smickrande dager.

Det är ju ganska unikt att en oberoende konstintresserad person väljer baletten till sitt verksamhetsfält, men hr De Maré har visat att han valt en specialitet, som innesluter stora möjligheter och rika resultat, om den rätta förmågan av initiativ är för handen. Det avgörande har kanske dock varit att han för den koreografiska delen inom sitt företag lyckade förvärva en så benådad kraft som hr Jean Börlin, en konstnärlig begåvning med räckvidd långt utöver balettmästarens ordinarie funktion.

Med sin yrkesutbildning grundlagd vid Kungl. Teaterns väldisciplinerade

Forts. å sid. 621.

Foto. Claës n, Råsunda.

GUDSTJÄNST I DET FRIA, utanför Engelbrektskyrkan i Stockholm. — Text å sid. 621.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

En vacker hembygdsfest firades trefaldighetsafton vid Svinnegarns offerkälla, vilken rinner upp på slutningen av en morånås inom nuvarande gården Ingeborgs, fordom kungsgården Husaby eller Huseby, ägor på gränsen mellan Uppland och Västmanland. Denna källa anses, ehuru långt ifrån den största eller kraftigaste, vara landets ryktbaraste offerkälla och den gamla, väl ursprungligen hedniska seden att vallfärda

dit för att dricka dess vatten har bevarats genom århundraden, även om icke nu dyrbara smycken sänkas i dess djup som offer åt gudarna eller människorna icke längre tro dess vatten äga hälso- och lyckbringande egenskaper. Till denna traditionella samling anslöts i år på t. f. kyrkoherden E. Brundins initiativ en hembygdsfest, varvid denne höll hälsningstalet och direktör Teodor Holmberg i ett föredrag manade nutidsmänniskorna att samlas i och ära de trenne stora gudshusen: naturen, hemmet och kyrkan. Festligheten bevisades av 2 å 3,000 personer.

Bli
MEDARBETARE
i
HVAR 8 DAG

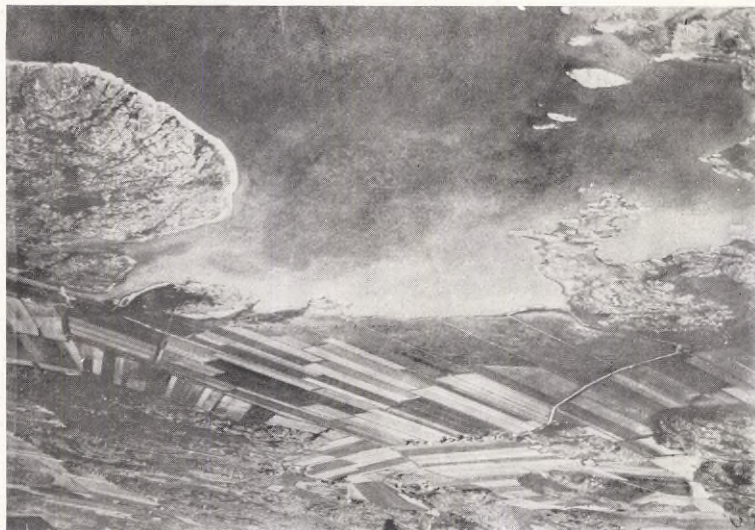
SVINNEGARNS OFFERKÄLLA VID ENKÖPING. Besökt av mer än 2,000 personer å Trefaldighetsafton. Vy över platsen med Svinnegarns gamla kyrka i bakgrunden. — I. h. En bild av offerkällan.

(Hovfoto. Blom, Västerås). — Kliché: Sjöberg, Gbg.

Sveriges första flyghamn och säkerligen en utmärkt sådan kommer troligen staden Göteborg att kunna berömma sig av att äga, då nämligen dess stadsfullmäktige den 15 juni beslöt att med stadens medel för ändamålet inköpa mark i Torslanda socken vid Göta älvs mynning samt även bekosta området planering. Förutsättningen härför är emellertid att staten å sin sida bidrager med ett belopp av ca 220,000 kr. för byggande av hangarer, slip m. m. Flyghamnen, som ligger endast en halvtimmas bilresa från stadens centrum, är avsedd för såväl vatten- som landflygplan. Ett första provisoriskt utbyggande skall vara färdigt redan sommaren 1923, då Göteborgs 300-årsjubileumsutställning skall äga rum. Dessutom anordnas där samtidigt den första internationella luftfartsutställningen efter världskriget, till vilken redan förhandsanmälningar från de flesta europeiska länder ingått. Flyghamnen tillvaro kommer att avsevärt stimulera intresset för utställningen och möjliggör avhållandet av planerade internationella flygtävlingar. Stadens och därmed Sveriges luftfartsförbindelser med utlandet böra även under utställningsåret hava ett gynnsamt starttillfälle och flyghamnen gör det möjligt för Göteborg att bli en medelpunkt i Sverige för luftsamfärdseln såsom det nu är för sjöfarten.

*
En synnerligen intressant flygnyhet är den sportflygmaskin, som konstruerats av tyske ingenjören Werner Rieselers och byggts i Stockholm samt i dagarna med mycket gott resultat provflugits

Efter foto. Jt. luften.

GÖTEBORGS FLYGHAMN. Det av Göteborgs stadsfullmäktige i dagarna till inköp beslutade området vid Torslanda (vid Göta älvs mynning) i och för flyghamnsanläggning.

Kliché: Goss. Rithyrä & Klichéanstalt, Gbg.

på flygfältet vid Barkarby. Konstruktören har jämte sin broder tidigare i Tyskland byggt två liknande maskiner, och den nu i Stockholm byggda är den tredje, som dock försetts med en del förbättringar. Det ovanliga med denna maskin är att den är avsedd uteslutande för sportbruk, endast cirka 7 meter över vingarna och kroppen endast 5 meter lång. Den totala vikten uppgår icke till mer än 200 kg.

Ingenjör Rieselers och hans svenske kompanjon, flygaren Filip Bendel, hade ursprungligen tänkt sig förlägga hela fabrikationen av maskinen hit till Sverige, men på grund av kostnadsskäl torde den nog till en början åtminstone komma att tillverkas i Tyskland, medan uppmontering och provflygning sker här hemma. Den nu färdiga maskinen har uppnått en hastighet av 120 km. i timmen och en stighastighet av under lyckliga omständigheter 1,000 meter på 8 minuter.

Efter fotografier.

Kliché: Goss. GÖ-
EN NY SPORTFLYGMASKIN BYGGD
I STOCKHOLM och approvad på flyg-
fältet vid Barkarby med gott resultat.
1. Maskinen på marken i profil. Upp-
finnaren ingenjör W. Rieselers (i vit tröja)
och flygaren Filip Bendel.
2. Maskinen hopfärd under transport.
3. Maskinen i luften.

SMEDEN BULLING.

FÖR H. S. D. AV K. G. OSSIANNILSSON.

SMEDEN BULLING stod nästan för jämnan i sin svarta smedja, fast han hade två vuxna söner till hjälp och arbetet ej alltid var så brådiskande.

Bulling själv var lika svart som smedjan, även när han tvättat sotet av sig och klätt sig i helgdagsdräkt. Han hade sotsvart hår och skägg, sotsvarta bryn och en sotsvart, melankolisk blick, som aldrig lyste upp i ett leende.

För övrigt var han en lång, välvuxen, grann karl, egentligen grannare än sönerna. I femtioårsåldern såg han likadan ut som vid fyrtio eller trettiofem. Hans utseende tycktes ha stadgat sig för åtskilliga år och kanske decennier framåt.

Bullings hustru, mor Karin — på den tiden och trakten kallades aldrig andra än ståndspersoner för fru — mor Karin hade också en gång varit vacker. Man kunde se det på henne, fast det dystra moln, som skuggade också i hennes ögon, liksom lagt grå-dager över hela det färade ansiktet och liksom låg och tyngde ner gestalten, så den blivit bred och kutig.

Sönerna voro ett par käcka gossar, som togo livet lätt, i synnerhet när de voro hemifrån och synnerligast när de hade trevliga jäntor inom synhåll. Hemma tycktes molnet skymma även för dem. De syntes liksom kuvade av faderns närvaro. De tittade sällan åt honom, men när det skedde, fanns det varken hat eller rädsla i blicken, snarare någonting som liknade ömkan, samma vördnadsfulla medlidande som med en sjuk. Det skrattades aldrig i smedjan eller stugan. Det talades ej heller mycket. Men det som sades, lät alltid vänligt, saktmodigt, lågmält — men aldrig salvelsefullt som hos läsare.

Bulling var mycket skicklig i sitt yrke, stark, så att han höll även den vildaste häst, medan den skoddes, händig, så att han liksom lekte fram de ting, han ville tillverka. Så det var ej hans skull, om han ej alltid hade överflöd på sysselsättning. Men trakten var glest befolkad, och smedjan låg ett stycke från landsvägen, ett stort fel hos en smedja. Dock hade smeden sin rikliga bärgning. Han lade på kistbotten, ja, ansågs rik. Han var välgörande i tysthet — ovanligt på landet — och han tog det ej alltid så noga med betalningen.

Främlingar, som drogo vägen fram och över backar och bäddar hittade hans smedja, voro ofta skämtsamt lagda, men förvånade sig att han liksom ej lade märke till deras skämt. Han lade varken märke till gott eller dåligt lynne hos andra, skötte sitt uppdrag, drog sin bäl, passade sina järn, böjde och fäste sina hästskor, betjänade sina kunder, arbetade från morgon till kväll och lät annars världen ha sin gång.

Blott sockenborna syntes förstå honom. De skämtade ej gärna i hans närvaro. De anlade, kanske utan att veta det, samma allvarliga, smått nedslagna min, som han själv alltid bar till synes. Och de hade, när de betraktade Bulling, samma uttryck i ögonen som smedens söner. Ett uttryck av medlid-sam vördnad, som inför en alltför stor olycka.

En egenhet med smeden och hans familj var, att de aldrig gingo i kyrkan, sockenkyrkan nämligen, ty det hände, att de tidigt en söndag vandrade över skogarna till någon av grannkyrkorna — vilket visade, att de varken skydde Guds ord eller sparade på ste-gen för att få höra det.

Men i sockenkyrkan satte de, som sagt, aldrig sin fot, och ändå tycktes ingen ha någonting att anmärka på den saken. Själve gamle kyrkoherden var lika fryntlig för det, när smeden och han av en händelse möttes, och prästgården var en av Bullings bästa och

stadigaste kunder. Kom prästen själv någon sällsyn gång ner till smedjan — för att tala om den gamla kareten, som behövde repareras, eller för att beställa nya band åt hjul eller tunnor — kom smedsfrun genast utskyndande och hämtade in dem bägge — prästen och mannen — till kaffe. Hon lät, mot vanan, enda dottern sköta både kokning och servering och lämnade värden och gästen ej ett ögonblick ensamma, ja, släppte dem ej ur sikte för den kortaste stund.

Den gamle prästen tycktes finna även detta i sin ordning. Han var överhuvud blidare och fryntligare mot smeden Bulling än mot någon annan. Hans blick log visserligen och undvek att yppa något näs-vist deltagande, men hans ton var i släkt med den, varmed man tilltalar en, som plötsligt blivit blind eller eljest ofärdig för livet. Mor Karin kunde vara alldeles lugn: från kyrkoherden hotade ingen fara. Han hade aldrig varit någon lagpredikant eller eljest burdus, och åren hade med sin visdom också skänkt honom den vida, djupa syn på allt mänskligt, var-förutan även en välmående man kan förplumpa sig.

Så ruvade ett ständigt, osynligt, men märkbart moln över den prydliga smedstugan och den välskötta lilla täppan. Ingen talade om det, som ingen såg. Men tankarne kretsade kanske ibland kring det, som hänt för väl tjugo år sedan.

En flock pojkar hade nyss varit inom i smedjan och tigt järnfilspån. De fingro var sin grabbnäve — att "magnetisera", ty en av dem hade en liten lek-sakmagnet. Så hade de passat på att tigga om an-nat också. En behövde nödvändigt ett nytt tunn-band, en annan en liten spade, en tredje en gam-mal hästsko — och allt vad de tiggede om infann sig med en snabbhet, som bara ökade den glupska och hänsynsfria pojkbegärligheten. Äntligen ansågo de sig ha tigt nog för denna gången och störtade efter en knapphändig tacksägelse åstad för att före-visa och skryta med sina nya ägodelar. Hur det var, fingro de också ärende till Kake-Malena, efter-som en av dem var i besittning av två öre. När tvåöringen ej längre brände i fickan och de fått en extra smörruta "på köpet", måste också Kake-Malena skåda och beundra. Kake-Malena var nyfiken och gav sig ej, innan hon fått veta alla enskildheter, som rörde förvärvet av skatterna. I gengäld med-delade hon en smula om vad hon själv visste...

Det var en flock viskande och hemlighetsfulla små män, som sent omsider lämnade Kake-Malenas stuga. Det tog en hel kvart, innan de kommo sig för att prata högt och en halvtimme, innan de blevo i lynne att släsa, så allvarligt hade Malenas visdom gripit dem. Men när de hemma i gårdarne började glunka om, vad de hört, skvatt det till i dem vid att plötsligt se farsan eller morsan spritta upp och morra åt dem:

— Tig, pojke, med vad du hört! Eller får du smaka en kapp, som inte går sönder så med det-samma! Tig!

De små tegeo förskräckta, och först när de blivit vuxna och förståndiga, gjorde de sig kanske fullt reda för, vad de fått veta och inte fingro yppa och varför.

Smeden Bulling i jämna trettioårsåldern var en annan man än vid trettioett år fyllda. Han var som andra, glad och mindre glad, uppsluppen och förar-gad, högröstad och häftig. Han var en kraftkarl i allt — det fingo sannerligen gesällerna erfarra. Den tiden hade han ju inga vuxna barn att hjälpa sig.

Han var tämligen nygift, och han var som galen i sin hustru. På landet brukas ej sådan stormande förälskelse, och bönderna drogo på mun och gycklade åt den kärvänlige smeden. Det var inte fritt, att det ej skrevs och sjöngs nidvisor om den ovana

Forts. å sid. 621.

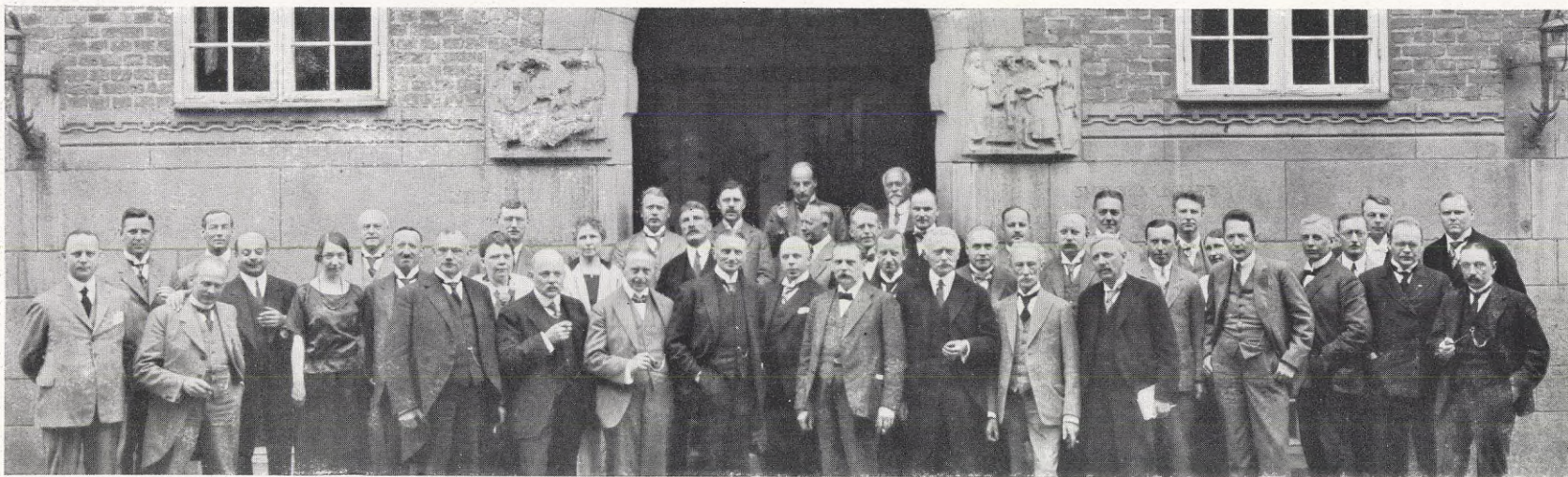

Foto Bild-Centralen, Stockholm.
Klitché Aug. Sjöbergs Klitchéanst., Gbg

GRUPPBILD AV DELTAGARNE I KONFERENSEN. Se namnförteckning å den förminskade dublettbliden härvid.

1. Överläkare Marcus, Stockholm. 2. Överläkare Schlasberg, Stockholm. 3. Doktor L. Moberg, Stockholm. 4. Doktor H. Meiche, Köpenhamn. 5. Doktor H. Boas, Köpenhamn. 6. Överläkare Jersil, Köpenhamn. 7. Professor Bruusgaard, Kristiania. 8. Professor Cedercreutz, Helsingfors. 9. Doktor A. Afzelius, Stockholm. 10. Doktor Haasteer, Kristiania. 11. Doktor James Strandberg, Stockholm. 12. Professor Rasch, Köpenhamn. 13. Överläkare K. Grön, Kristiania. 14. Doktor Haavaldsen, Kristiania. 15. Doktor Holland, Kristiania. 16. Överläkare Revn, Finseninstitutet, Köpenhamn. 17. Doktor Nander, Köpenhamn. 18. Doktor Müllern-Aspegren, Stockholm. 19. Doktor C. With, Köpenhamn. 20. Överläkare Bang, Aarhus. 21. Doktorerna Lomholt, Köpenhamn. 22. S. Birger, Stockholm. 23. Wollert Erichsen, Kristiania. 24. Sandman, Stockholm. 25. Bukier, Kristiania. 26. C. E. Jensen, Köpenhamn. 27. Dagny Bang, Kristiania. 28. Fr. Giön, Kristiania. 29. J. Bengtsson, Stockholm. 30. B. I. Janzon, Stockholm. 31. Sune Almkvist, Stockholm. 32. C. Cronqvist, Malmö. 33. Gunhild Rosander, Stockholm. 34. Signe Salén, Stockholm. 35. Häggqvist, Stockholm. 36. Ch Jörgensen, Aarhus. 37. Björling, Malmö. 38. Signe Norström-Lind, Göteborg. 39. M. Asplund, Göteborg. 40. Bredé, Stockholm. 41. Grönqvist, Stockholm. 42. Liljenroth, Stockholm.

Nordisk dermatologisk förening har under tiden 6—8 juni hållit sin femte årskonferens i Stockholm. Den räknade över 50 deltagare, varav 22 från Danmark, Norge och Finland. Bland de mera bemärkta utländska deltagarna märktes professorn i dermatologi och syfilidologi vid universitetet i Köpenhamn, överläkaren vid Rigshospitalet C. Rasch, överläkaren vid Finsens ljustitut A. Reyn, professorn vid Kristiania universitet, överläkaren vid Rikshospitalet E. Bruusgaard samt professorn i dermatologi och syfilidologi vid Helsingfors universitet A. Cedercreutz.

Förhandlingarne, som höllos i Svenska läkaresällskapets lokal, stodo under presidium av med. doktor Arvid Afzelius i Stockholm, som alltså hälsade konferensdeltagarna välkomna medan årsberättelsen upplästes av generalsekreteraren, professor Rasch. Därefter upptogs de tre mötesdagarne huvudsakligen av olika föredrag i fackfrågor.

Foto. Rahm. Sthlm.
Klitché Aug. Sjöbergs Klitchéanst., Gbg
JAGARKOLLISIONENS DÖDSOFFER, MATROSEN P. G. V. N. ÖBERG, JORDFÄSTES I Skeppsholmskyrkan.

Text å sid. 625.

MARSTRANDS FÖRSTE BADGÄST, LANDSHÖVDINGEN O. VON SYDOW, som i dagarne med sin familj för sommaren utflyttat till "Sveriges Madeira" och från sin terrass har en härlig utsikt över det stora vida havet.

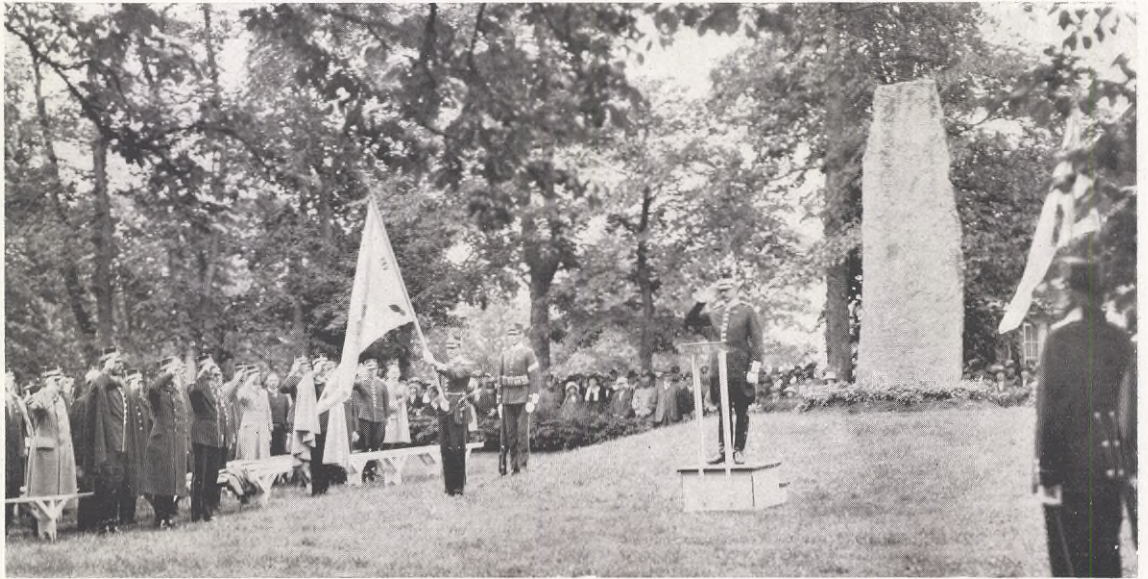
Foto. Hedvig Bergström, Marstrand. — Klisché: Sjöberg, Gbg.

Regeringsskifte ägde rum den 2 juni i Finland, då ministären Vennola, vilken redan den 12 maj inlämnat sin avskedsansökan på grund av det starka kländer, som då mötte dess hållning i den polska avtalsfrågan (se H. 8 D. n:r 34), nu efterträddes av en

REGERINGSSKIFTE I FINLAND. Den nye utrikesministern Carl Enckell. Foton, tagen vid avfärden till Klippan med Presskon-gressen — se nästa sida. Vidst. bild: Den nye statsministern A. K. Cajander. Klisché: Sjöberg, Gbg.

ny, efter många svårigheter bildad regering. Statsministerposten innehas nu av A. K. Cajander, tidigare professor i skogsskötsel och skogstaxation samt överdirektör i forststyrelsen, och utrikesministerposten av Finlands minister i Paris Carl Enckell, redan förut en gång utrikesminister, nämligen 1918. Från Vennolas ministär kvarstår försvarsministern B. Jalander. I övrigt betonas den nya ministärens obundenhet av parti-grupperna, ehuru dess flesta medlemmar äro att betrakta som högermän.

MINNES- OCH AVSKEDSFÄST Å MALMSLÄTT den 18 juni, varifrån Första Livgrenadjärregementet flyttar in till Linköping i höst. Överste Sjöwénberg håller hälsningstal. Härefter passerade regementets veteraner i paradmarsch. Foto. Rödäng, Linköping. Klisché: Sjöberg, Gbg.

Efter fotograf.

DELEGATIONENS ANKOMST TILL PARIS.

Klick: Göts Bildvärd & Klippare, G.

Man igenkänner lätt flertalet av de Stockholmska kommunalmännen, bland vilka vi nämna främst stadsfullmäktiges ordförande Direktör Allan Cederborg (främst t. v.) samt herr Herman Lamm, Förste v. talman i Riksdagens F. K.

En delegation från Stockholms stadsfullmäktige befinner sig sedan den 13 juni på besök i Paris, vars stadsfullmäktige även samtidigt se ett antal köpenhamnska kommunalmän som sina gäster. Vid ankomsten till Paris mottogs den svenska delegationen av presidenten i Paris' municipalråd Cesar Caire jämte andra medlemmar av rådet, svenske ministern greve Ehrensvärd m. fl. I stationens mottagningsalong, som för tillfället dekorerats med franska och svenska flaggor, höll M. Caire ett hjärtligt välkomsttal, vilket

besvarades av Stockholms stadsfullmäktiges ordförande, direktör Allan Cederborg. De franska kommunalmännen hade för besöket uppställt ett såväl instruktivt som synnerligen angenämt och festligt program, innefattande bl. a. besök å stadens kommunala verk samt en storslagen bankett i Hôtel de Ville, Paris' stadshus, vars praktfulla salar nu för första gången efter världskriget öppnades för fest. Delegationen har även varit inbjuden såväl till republikens president Millerand som till konseljpresidenten Poincaré.

NORDISK PRESSKONGRESS I HELSINGFORS. T. v.: RIDDARHUSET där förhandlingarne äga rum, prytt med de 4 nordiska ländernas flaggor. — T. h.: Kongressmedlemmarne på färd till Klippan. — Efter fotografier. — Klick: Göts, Öbg. Text å sid. 625.

Foto, Ellqvist, Stockholm.

Kliché: Göts Iustoyrå & Klichéanstalt, Gbg

BOMULLSKONGRESSENS I STOCKHOLM KOMMITTÉ. Sittande fr. v.: Fred Holmoyd, England, greve Jean de Hemptinne, Belgien, John Syz, Schweiz, Federationens president, A. H. Håkansson, Sverige, Kongressens president, Giorgio Mylius, Italien och F. A. Hargreaves, England. Stående: R. A. de la Beaumelle, Frankrike, generalsekreterare Arno S. Pearse, England, Joan Gelderman, Holland, Ernest Zucker, Tjecko-Slovakien, Henrique Pereira Taveira, Portugal, Henri Manuel, Frankrike, biträdande sekreteraren John Pogser, England, J. H. Hermann Bühler-Sulzer, Schweiz och Konosuke Seko, Japan. — Text å sid 625.

Foto, Johnson, Gäble.

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

STOR KOLBRAND VID FORSBACKA BRUK, där ett kollager om flere tusen stigar brunnit under många dagar utan att kunna släckas. — Text å sid. 625.

Fort. fr. sid. 616.

kärleken. Och en och annan strof, kom kanske till Bullings öra — ehuru visdiktaren, förståndigt nog, höll sig utom både hör- och synhåll.

Dock detta var skämt, och så kolerisk var ej den i grunden hyggelige Bulling, att han ej begrep skämt och kunde skratta med, även på egen bekostnad. Det är ju heller intet brott ens på landsbygden att hålla för mycket av sin hustru.

Mera skulle till för att få allvar i leken.

Smeden Bulling hade ej just lätt att få lärlingar och gesäller. Han fordrade för mycket, hette det, och han hade ett kort tålmod. Förskräckelse kan göra en flink pojke tröglärd, och för tröghet i fattningsgåvan visste Bulling bara ett botemedel, och det satt i hans hårda fingerändar. Bullings hurrlar voro beryktade. Ett par av hans lärlingar, som för resten bevarade mycken tacksamhet mot läromästaren, gingo som gamla män omkring med en obotlig dövhet på ena örat. Och för smedsyrket begåvad ungdom tvåkade onekligen både en och två gånger, innan man överskred en tröskel, där åskådningsundervisningen nästan alltid var handgriplig. Långe stannade sällan en lärling eller gesäll bakom den tröskeln.

Dock en gång skulle det nu hända. En rask och ståtlig ung man var det, en visslande och glad ungersven, som gärna sjöng eller visslade "Den glade kopparsmeden" och för resten arbetade, så det visslade. Han var redan ett stycke över de tjugo, en ovanligt vacker karl, så där tjus-vacker, en gunstling hos jäntorna, väl sedd även hos bygdens unga manskap — när ej svartsjuka var på färde. Var han kommit ifrån, visste ingen så noga. Men nog hade han varit litet varstans till lands och sjöss, ty han hade också sjömanstag och var tatuerad med ankaren, skepp och flickor både här och där. Han var ej jest nykter och ordentlig, hans enda lidelse var kvinnkønet. Det spordes snart nog i trakten och bygderna vida omkring.

Med sådant var det den tiden ej så noga. Blev det följer, blev det alltid någon råd. I alla händelser blev det ojämförligt mycket värre för kvinnfolken, som råkat illa ut, än för mannen. Kalle Vinter skulle nog begått sig och i sinom tid lämnat Bullings smedja som fullärd — ty Bulling satte värde på en karl, som verkligen för en gång dugde — men karlen hade förstas bort låta bli att titta på Bullings hustru.

SVENSKA BALETTEN. Fort. fr. sid. 613.

balettskola, tog han liksom sina kvinnliga kamrater i Svenska Baletten livligt intryck av Fokin, men har icke stannat vid stum beundran av denne ryske mästare, utan trängt vidare, sedan vidden och arten av nya, oprövade uppgifter för baletten en gång blivit uppenbara för hans konstnärliga blick och ungdomliga entusiasm. Det kan ju anses betecknande för den värdesättning Børlin rönt inom konstnärliga och litterära kretsar i Sverige att han kort efter Svenska balettens gästsuppträdande i Stockholm blivit kallad till medlem av Dramatiska författareföreningen.

B. R.

Till bild å sid. 614.

Idén med friluftsgudstjänster, förut rätt allmänt brukad inom frikyrkliga församlingar, har nu också upptagits av statskyrkan och kom den 11 juni för första gången till användning vid aftonsången i Engelbrektskyrkan i Stockholm. På den öppna platsen söder om kyrkan hade placerats lösa bänkar varjämte en kammarorgel hade flyttats ut och en enkel predikstol blivit rest. Idén hade tydligen slagit an, ity

Mor Karin var ung den tiden och kanske ej fullt så förståndig som senare. Hon var redlig i både ord och gärning och uppmuntrade inte till kurtis — egentligen. Men hon som andra kunde ej undgå att tycka, att Kalle Vinter var en tjusig karl och rolig och medryckande med sitt glada sätt och sina visor och historier. Hon hörde knappt på, hon laddes åtminstone den största likgiltighet, när Kalle sjöng och kanske ibland hade ögonen borta hos henne. Men hon hörde tillräckligt för att fångas och kanske glömma sig så pass, att hon ej tog ögonen nog häftigt till sig, när de råkat möta Kalle Vinters. Redan detta var för mycket — för Petter Bulling och även för Kalle Vinter.

Bulling hade emellertid ingenting märkt. Annars skulle blixten slagit ner och det genast. Men kanske det varit bättre, om han fått misstankar, och om de misstankarna fått samla sig och mogna så småningom. Så blind var dock ej mor Karin, att hon ej skulle märkt det på mannen och kunnat varna både den ene och den andre.

Nu kom allt på en gång — både upptäckt och blixt och knall. En dag mor Karin just kallat till middag och stod kvar i smedjan och lydde till Kalles slägga, som muntert klingade i takt med hans vissling, hände det. Bulling hade lämnat smedjan, då han kom att tänka på, att han glömt börsen i blusen, och vände om för att hämta den. Släggan och visan hade just tystnat. Mästaren kom lagom att se gesällen lägga armen om livet på Karin, som ej strax tycktes märka hans tilltag eller ogilla det.

Petter Bulling såg sin smedja stå i lågor. Det var allt, vad han kände och mindes. När han medvetet märkte någonting mera, låg stackars Kalle livlös med spräckt tinning och storsläggan bredvid sig.

Vad Bulling och hans hustru sade varandra de närmaste minuterna, mindes de kanske ej längre själva. Vad som skett, hade skett utan vittnen. Saken blev nedtystad. Gamle kyrkoherden — ej så gammal den gången — hade mottagit den fullständiga beklännelsen under biktens insegel. Och det insegle t bröt han aldrig. Men sanningen sipprade ändå oftast ut, och det föreföll naturligtvis mången underligt, att en viss lande och glad, frisk och nyter ungersven plötsligt avlidit — av slag!

Petter Bulling kände det i alla sina senare år så, som om strafflösheten varit det värsta straff, en man som han kunnat få.

att så många åhörare, som platsen kunde rymma, kommit tillstädes, upptagande icke blott bänkarna utan även murkrönen varjämte ett icke ringa antal fick nöja sig med att stå. Den underbart vackra sommaraftonen bidrog givetvis att ge den rätta högtidliga stämningen åt denna gudstjänst i det fria.

ISLÄNSK KONST I SVERIGE. Till bild å sid. 622.

Ett av de mest uppmärksammade skulpturverken i Konsthögskolans i Stockholm nyss avslutade elevutställning var en av den unge isländske konstnären, herr Asmundur Sveinsson utförd fontän, huggen i svensk marmor. Det vackra konstverket föreställer en sjöjungfru och vi visa här en bild av detsamma. Samtidigt visa vi också en bild av ett annat skulpturarbete av den unge lovande konstnären, vilket lika edes ädrog sig berättigad uppmärksamhet å utställningen.

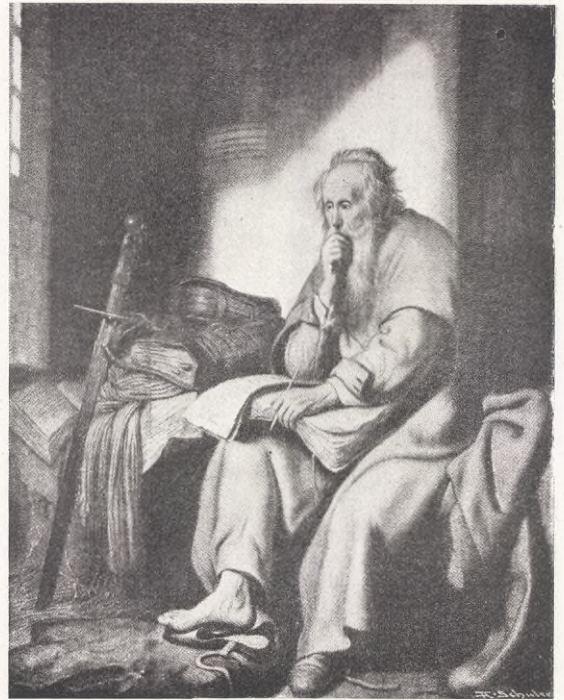
Hr Asmundur Sveinsson studerar sedan två år tillbaka vid Konsthögskolan, där han är elev till professor Milles. Han belönades i år med den härtiga medaljen. Detta är första gång prov på isländsk konst visats i vårt land.

Efter porträtt. Kliché: Sjöberg, Gbg.
ERIK NORSELIUS. Utnämnd till societär i La société nationale des beaux-arts i Paris.

En sällsynt utmärkelse har kommit den svensk-franske målaren Erik Norselius till del, i det denne nyligen utnämns till societär i La Société nationale des beaux-arts.

Norselius är stockholmare till börd och född 1874. Sedan 1896 har han varit bosatt i Paris och sedan

"PAULUS I FÄNGELSET", den från Statsgalleriet i Stuttgart nyligen stulna Rembrandttavlan, värderad till 5 millioner mark
Efter fotografi. Kliché: Göde, Gbg. Text å sid. 626.

1902 regelbundet utställt på marssalongen i Grand-Palais. Norselius är i franska konstkreter högt skattad såväl i sin egenskap av

landskaps- som interiörmålare; sina motiv hämtar han mestadels från Bretagne men även från Venedig och under de senare åren Balearna. Redan vid sin de-

PROFESSOR JULIUS KRONBERGS ATELIER ÖVERFLYTTAD TILL SKANSEN, en gåva av grevinnan Wilhelmina von Hallwyl. — Pressfoto.

ISLÄNDSK SKULPTUR FÖRSTA GÅNGEN UPPVISAD I SVERIGE. ASMUNDUR SVEINSSON, elev av professor Milles, utställer två uppmärksammade skulpturer å Konst-högskolans elevutställning. T. v. FONT N, belönad med härligtliga medaljen, t. h. TORSO, båda i svensk marmor. Text å sid. 621.

Efter fotografier.

but på marssalongen blev han associé i "La Société". De svenska målare som före honom varit societärer äro Salmson, Wahlberg, Zorn, Larsson och Hagborg. Av nu levande svenska konstnärer äro bröderna Österman, Allan Österlind och Milles associéer samt Christian Eriksson societär.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

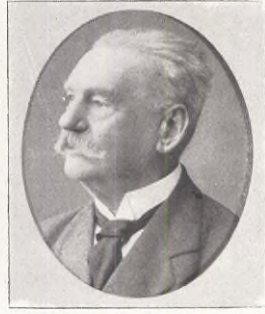
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. P. B. TORELL.
F. d. Löjtnant. Kassör. — Lund.
85 år 3 juni.*

J. A. VALLIN.
Fil. Jubel-Dr. — Vänhem.
85 år 3 juni.*

R. C. RYDELL.
F. d. Stat. inspekt. F. d. Komm.
man. — Sthlm. — 75 år 27 maj.

E. J. A. AHLBOM.
Liniedirektör. — Norrköping.
50 år 20 juni.*

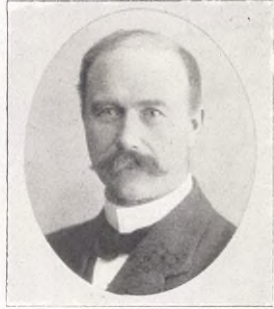
O. STRINDBERG.
F. d. Ångbåtskommissionär.
Stockholm. 75 år 9 juni.

R. B. LJUNGGREN.
Konsul. — Hälsingborg.
60 år 17 juni

A. WHITLOCK.
F. d. Skolföreståndarinnan —
Stockholm. 70 år 13 juni.*

J. A. MODIG.
Länsveterinär. — Göteborg.
50 år 22 juni.*

O. I. BOMAN.
G. dsägare. — Vättungen.
70 år 13 juni.*

A. E. LINDVALL.
Lantbrukare. — Hafsgården.
70 år 15 juni.*

E. O. GYLLENSVAAN.
F. d. Hovrättsråd. — Grenna.
65 år 28 juni.*

L. L. LORICHS.
Bruksägare. — Bernshammr.
55 år 23 juni.*

C. M. H. FALLENIS.
Generalmajor. — Stockholm.
60 år 27 juni.*

S. CLASON.
Riktsarkivarie. — Stockholm.
55 år 23 juni.*

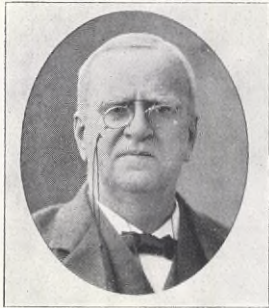
P. H. R. JENNISCHE.
Stadsläkare. — Vänersborg.
55 år 26 juni.*

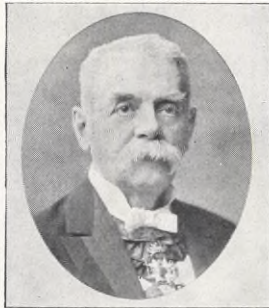
B. F. HOLMGREN.
Kommandörkapten. — Karls-
krona. — 50 år 28 juni.*
Klitché Aug. Sjöbergs Klitchemanst., Gbg

* Data å nästa sida.

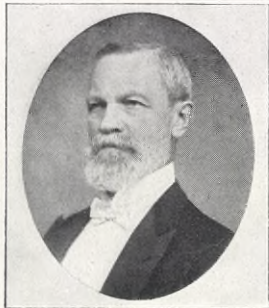
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

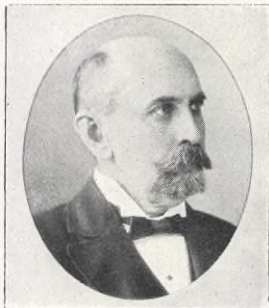
J. G. THESTRUP †.
F. d. Rådman. — Landskrona.
F. 1843. † 15 juni.*

J. G. BJÖFLIN †.
F. d. Generallöjtnant. — Stock-
holm. F. 1845. † 13 juni.*

J. F. LARSON †.
F. d. Bankokommissarie. —
Stockholm. F. 1854. † 10 juni.*

A. D. SVENSSON †.
Grosshandl. — Komm.-man
Eslöv. F. 1854. † 9 juni.

P. TÖRNQVIST †.
Kyrkoherde. — Uddevalla.
F. 1852. † 9 juni.*

K. O. W. WETTERGREN †.
Agronom. Komm.-man.
Strålsnäs. F. 1868 † 9 juni.

JOHAN TÖRELL. Stud. 55, utex. fr. h. art. lärov. å Marleberg 61; niv. v. Stat. järnv.-byggn. 62-65, löjtn. v. V. o. V.-byggn.-kåren 63-67; byrå assist. v. Stat. järnv. 67, kassör v. 3:dje trafikdist. 72, huvudkassör v. Järnv.-styr. 94-02.

AUGUST VALLIN. Stud. 57, fil. dr. 68, fil. jub.-dr. 18. Vik. lärov.-adj. i Skara 62, i Kristianstad 68, ord. där 70-72, förestånd. f. Södermanl. läns folkhögskola 72-92, folkskoleinspektör i länet 84-04.

ERNST AHLBOM. Stud. 92, Telegr.-verkets lärokurs 93, högre lärok. 95, linieing. 02, linieidr. 08. Styr.-led. i A.-b. Knutsbo kraftstat. V. ord. i Norrköpings kommunala affärsverk, ord. i Norrköp. stadslönenmd.

ANNA WHITLOCK. Ex. v. K. högre lärne. em. 75, lär. v. Ad. Fredr. folksk. i Stockh. 69-70, privatlär. i Finland 70-72; grund. 78 egen flicksk. i Stockh. vilken 93 utveckl. t. Stockh. nya samskola o. var dess förestånd. t. 18. Föreläs. i geografi v. Arbet.-inst. 82-97. Initiativtag. t. de första skolvskolonier i Sverige, t. sociala undervisn.-kurser v. Stockh. högre flickskolor, andelsfören. Sv. Hem. Har intagit en framstående plats i kvinnornas rösträttsarbete, ord. i styr. f. landsfören. f. kvinnans polit. rösträtt fr. dess början t. 4.

AXEL MODIG. Veter. ex. 95, distr.-veter. i Östervå 96-99, i Björkvik 99-01, i Karlskoga 01-20, i Sala 20-21, sdn sistn. är länsveter. i Göteborg. o. Bohus l.

OSCAR BOMAN. En av de större ensk. godsägarna i Dalsland, bl. a. egend. Vättna gen. På sin tid mångårig landstingsman, led. av hushålls-sällsk. förvalt.-utsk., inskrivn.-rev., länets skogsv.-styr., Fryxe i-Langens skoleiska stift, Kroppefjälls sanat, Dalslands kanal a.-b., Uddev.-Lelängens järnv. a.-b.

AXEL LINDVALL. Utex. fr. Appelerums lantbr.-skola 71. Äger egendom. Havgården o. Wrängö i Blek. län. Verkst. dir. i den av honom byggda Nettraby-Alnaryds järnv. 92, dets. i Nettraby-Alnaryds-Almeboda järnv. sdn 95, varit dess kassör o. i 12 år trafikchef t. 06. Under en lang tid led. av kyrko- o. skolråd, kyrkovård, landsting o. lasarettssdir. Led. av Riksd. A. K. 1900-11, 14-17 o. 19-20, led. av konst-, banko- o. stats-utsk., statsrev. 08-10, led. av kyrkomötet 20.

ERIK GYLLENVAAN. Stud. 76, hovr.-cx. 82, v. hvd 84, flsk. i Sv. hovr. 90, ass. 91, hovrättsråd 01-13. Inneh. fideikom.-egend. Vestanå i Jönk. län. På sin tid v. ord. i Grenna stadsfullm. Led. av dir. över K. Teatrarne pens.-inr. 97-98.

LUDVIG LORICHS. Stud. 85, fil. kand. 88; äg. egend. Bernshammar i Vestmanl. län. Ord. i komm.-nmj sdn 91, i komm.-st. sdn 94, i Komm.-fullm. sdn 19, i vägst. sdn 05; led. av kyrko- o. skolråd; led. av Hushålls-sällsk. förvalt.-utsk. sdn 06, v. ord. i Hushålls-sällsk. sdn 20. Landstingsman sdn 03; led. av Riksd. A. K. 1900-02 och sdn 21. Styr.-led. i Mälarpöv. hypot.-fören. sdn 05, Köp.-Uttersb. järnv. sdn 2^a, v. ord. i styr. f. Kolbäckss lantm.-skola sdn 18. styr.-led. i Tomta lantbr.-skola sdn 14, ord. i länets veterinärstyr. sdn 12, v. ord. i styr. f. Västmanl. lantm. central-fören.

CONSTANTIN FALLENIUS. Ujtn. v. A. Livg. 81, ljtn. v. Gen.-staben 91, övltjn. där 04, chef f. krigshögsk. 05-07, tf. chef i Norrb. reg. o. överste i an 06, tf. kommandant i Boden 06-07, överste o. sek.-chef f. Göta livg. 08-15, gen.-ralmajor o. chef f. 5. arméfördeln. sdn 17. Sekr. i Krigsvet.-akad. sdn 06, l.-d. av Krigshovr. 10-15. Mil. förf.

SAMUEL (SAM) CLASON. Stud. 84, fil. lic. 93, fil. dr. 95, doc. i hist. v. Upps. univ. s. å. e. o. aman. i Riksarkivet 95, aman. 03; prof. i hist. v. Lunds univ. 04-16; riksarkivarie sdn sistn. år. Not. i unionskomm. 95-98, i konst.-utsk. 93-1900, i särsk. utsk. v. art. riksd. 05. Led. av Riksd. F. K. sdn 07. V. ord. i konst.-utsk. Vetenskapl. förf. Led. av styr. f. Riksd. bibl. sdn 18; hed. led. av Vitterh.-hist. o. antikv. akad., led. av Samf. f. utg. av handskr., V.-tenskapsoc. i Upps., Humanist.-vet.-samf. i Lun l. Ord. i styr. f. stadshist.-nmd av Sv. stadsförb., ord. i styr. f. Sv. hist.-

fören; hed.-led. av Kulturhist. fören. f. Sö. Sv. Biografi o. helsid.-portr. årg. XIV:32.

HUGO JENNISCHE. Stud. 86, med. lic. 96, prakt. läk. i Mellerd u. Vänersborg 96-99, bitr. prov.-läk. i Vänersborg 99-07, sedan sistn. år stads-läkare där. Läk. v. länsellfång. samt järnv.- o. skolläk. s. å. Stadsfullm sedan 07, dess ordf. sdn 20, ordf. i hälsov.-nmd sdn 08, led. av drätsel-komm. 10-16, av folkskolestyr. sedan 13, kyrkovård sedan 16. Styr.-led. spårloosa a.-b. sdn 14.

BJÖRN HOLMGREN. Ujtn. v. Flott. 93, komm.-kapt. 2. gr. 15, i. gr. 18. Led. av Krigsvet.-akad. o. Örl.-mannasällsk. Stadsfullm. i Karlskrona ord. i styr. f. Kkrona sjömanshem t. 20, led. av slakthusstyr. 20-21, led. av styr. f. ensk. småbrusskolan sdn 20, av styr. f. Sv. nat. ungdomsförb sdn 22, av styr. f. Kkrona amiralit. o. stadsboktr. sdn 21. Led. av Riksd. A. K. sdn 21.

GUSTAF THESTRUP †. Stud. 59, hovr.-ex. 63, rådman i Landskrona 70-18, v. hvd 75, aud. i Vend. art.-reg. 76, i Vendes trängbat. 97. Led. av styr. f. sparb., 98-03, sedan sistn. år dess omb.-man. På sin tid led. av hälsov.-nmd, skolråd; kyrkoråd sedan 82. Ord. i styr. f. elem.-skolan f. il. 86-13, insp. f. realsk. 92-95 o. sedan 10; landstingsman 96-09. Led. av Riksd. A. K. 85-96. Hed.-led. av Landskr.-Helsingb. nation i Lund 06.

GUSTAF BJÖRLIN †. Ujtn. v. Västg. dals reg. 65, ljtn. i Gen.-staben 73, maj. där 88, öv.-ljtn. där 92, mil. beåhll. på Gottl. samt överste o. chef f. Gottl. inf.-reg. 94-08, gen.-major i an 03, gen.-ljtn. i Gen. res. 08-19. Led. av Riksd. F. K. 95-09, led. av särsk. utsk. 01-04 o. 07; ord. i Civil-komm.-ang. försvarsväs. 08-11. Krigshistoriker, fil. hed. dr. i Lund 18. Led. av Krigsvet.-akad., Skand. sam. hed.-led. av Vitterh., hist.- o. antikv. akad. Biografi o. helsid.-portr. årg. VI: 4.

FILIP LARSON †. Intr. efter avl. stud.-ex. 74 i Riksb. tjänst, bankokommiss. där samt chef f. avd. f. öppna o. slutna deponita 06-19. Suppl. f. Riksbanksfullm. 11-12. Omkom genom olyckshändelse tillfölje ett svimningsfall under åkning å spårvarn i Stockholm.

PETER TÖRNQVIST †. Stud. 76, prästv. 79, past. ex. 85, kyrkoh. i Uddevalla sdn 1900. Insp. f. Uvalla allm. lärov. sdn 02, f. komm. gymn. Led. av Riksd. A. K. 1900-02.

Åttor samt-tid.

Kl. och Sjöberg, Göteborg.

DRUKNINGSSOLYCKA I SJÖN MAREN. Fru Signe Magnusson, Stockholm, maka till ingenjör Oscar Magnusson, och deras lille 3½ årige son Inge, vilka omkommo under färd i en roddåd. Text å sid. 625.

Till bild å sid. 617.

Den vid en nattlig kollision mellan jagarna Vidar och Wachtmeister i Kalmarsund dödade sjömannen Gustaf Öberg jordlästes under stora militära hedersbetygelser i Skeppsholmskyrkan den 14 juni. Utanför kyrkan paraderade en honnörsavdelning ur flottan och musik utfördes av flottans musikkår. Vid kollisionen skadades även tvenne andra sjömän, dock ej allvarligt, och olyckan hade säkert fått vida större omfattning, därest icke "Wachtmeisters" chef, kapten S. Wallin, med anmärkningsvärd sinnesnärvaro genom en hastig babordsgir mildrat stötens häftighet.

Till bild å sid. 619.

En nordisk presskongress sammanträdde den 16 och 17 juni i Hålsingfors under redaktör Frenckells, Finland, ordförandeskap. Ett flertal viktiga frågor, bl. a. tidningsmännens semester- och pensionsfrågor, tidningarnas telegram- och telefontaxor, pressorganisationerna m. m., behandlades i diskussioner och föredrag. Vid mötets avslutande inbjöd redaktör Sohlman å de svenska delegerades vägnar till avhållande av nästa nordiska pressmöte i Sverige.

Till bild å sid. 620.

Den elfte internationella bomullskonferensen öppnades å Grand Hôtel i Stockholm den 14 juni i närvaro av icke mindre än 180 deltagare från ett tjugotal olika nationer. England har ensamt sänt en delegation på 72 framstående personer, Sverige deltagare med 36 ombud och Schweiz med 10. Vidare märkes deltagare från så avlägsna länder som Egypten, Indien, Brasilien och Japan samt från Belgien, Tjeckoslovakien, Danmark, Frankrike, Holland, Italien, Norge, Portugal, Spanien, Österrike, Finland, Tyskland och Polen.

Till kongressens president hade utsetts disponent A. E. Håkanson i Viskafors, vilken alltså hälsade konferensdeltagarna välkomna och i ett följande anförande yttrade sig mycket optimistiskt om den blivande situationen på den internationella bomullsmarknaden. M. John Syz, president i Internationella bomullsfederationen redogjorde för federationens vidlyftiga arbete sedan sista kongressen i Zürich 1920, den första efter kriget, och uttalade några minnesord över den avlidne förre presidenten, sir A. Herbert Dixon.

Till kongressen avsåndes hälsningstelegram. Kongressen, som hade ett synnerligen betydelsefullt program med en hel del frågor av den största vikt — bland dem åttatimmarsdagens inverkan på produktionen — pågick till och med den 16.

Till bild å sid. 620.

En veckolång eldsvåda tog sin början den 9 juni, då eld utbröt i de stora kolupplagen vid Forsbacka bruk i Gävleborgs län. Enär bruket är beläget vid Gävleån, kunde såväl Gävles som Sandvikens flodsprutor tillkallas men trots detta samt ett på flera sätt av såväl brukets eget folk som av tillkallat manskap från Hålsinge regemente energiskt bedrivit släckningsarbete kunde elden icke förrän efter fem dagar, ehuru icke slut, dock anses stäckt och bruket kunde åter upptaga driften. Släckningsarbetet försvarades icke blott genom kolens eldfångdhed utan även genom den starka utvecklingen av koloxid, vilken gas är giftig och därför hindrade manskapet att arbeta mer än några minuter i sträck. Det brunna kollagrets värde torde uppgå till ett par hundratusen kronor.

Till bild å sid. 622.

Framlidne professor Julius Kronbergs atelier, förut belägen vid Lilja Skuggan utanför Stockholm, har som bekant jämte alla inventarier och de samlingar,

som vid konstnärens död funnos i ateliern, av grevinnan Wilhelmina von Hallwyl donerats till Skansen att införlivas med dess samlingar. Arbetet med atelierns förflyttning och dess uppförande på Skansen på en lummig och utmärkt vacker plats till höger om Breidablick nära friluftsteatern har nu slutförts och invigningen ägde rum den 15 juni närvaro av bland andra Kronbergs barn och släktingar, Nordiska museets styrelse, Nationalmuseums och Statens historiska museums tjänstemän samt Konstakademiens ledamöter. Professor I. G. Clason framförde därvid ett tack till grevinnan von Hallwyl för den stortartade gåvan.

Atelierbyggnaden innehåller två salar, den ena den så kallade Erosateljén efter den stora målningen Eros, som där intager en dominerande plats. Den har närmast varit avsedd som mottagningsatelier och är smyckad med en mängd skulpterade möbler, persisk matta, dukar och möbler, enligt uppgift direkt motsvarande Kronbergs atelier i Rom på 1880-talet. Den andra salen har varit använd som arbetsrum och står nu i precis samma skick som under Kronbergs livstid med hans skrivbord, anteckningar, stafflin, penslar, paletter, färger, utkast och skisser pietetsfullt ordnade.

Samtliga konstverk och skisser ha fotograferats och uppsatts i kronologisk ordning och över konstverken har vidare av doktor Karl Asplund upprättats en utförlig och illustrerad katalog, omfattande även en överblick över Julius Kronbergs konst och försedd med en inledning av doktor Gustaf Upmark. Även detta arbete har utförts på uppdrag och bekostnad av grevinnan von Hallwyl.

Mera värnadsfullt och pietetsfullt kan knappast en stor mans minne bli behandlat och bevarat.

Till bild å sid. 624.

En ovanligt sorglig olyckshändelse timade den 12 juni då fru Signe Magnusson, maka till ingenjör Oscar Magnusson i Stockholm, jämte sin lille son Inge omkom genom drunkning i sjön Maren på Västra Tynningö. Vid olyckshändelsen i fråga synes ha tillgått så att fru Magnusson vid middagstiden begivit sig i roddbåt till den mitt emot familjens landställe belägna Myrholmen för att hämta mjölk och tagit gossen med sig. Antagligen har båten sprungit läck och vattenfyllts, varvid fru Magnusson kastat sig ur för att med gossen simmande söka uppnå land. Krafterna ha emellertid svikit henne och båda gått till botten.

Den omkomna fru Magnusson var 28 år gammal och gossen Inge endast 3¹/₂ år.

KVARTALS- och HALVÅRS- SKIFTE STUNDAR!

De av Hvar 8 Dags postabonnenter, som prenumerera halvårs- eller kvartalsvis, erinras om vikten av att i god tid förnya PRENUMERATIONEN å närmaste postanstalt

Däriigenom undvikas ett säkerligen ovälkommet avbrott i tidningens regelbundna expedition

Prenumerera därför nu genast!

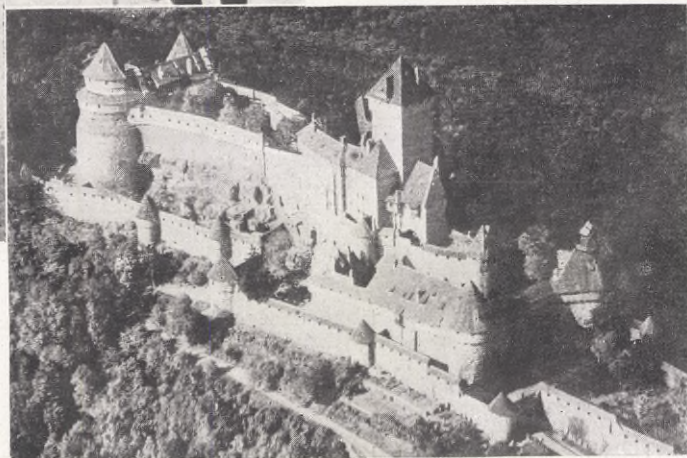

Efter fotografi.

Kliché: Coët, Cbn.

KONUNGARNE FERDINAND AV RUMÄNIEN (t. v.) OCH ALEXANDER AV JUGOSLAVIEN vid en truppervy i Bagnitza efter bröllopet i Belgien. Bakom monarkerna synas härtingen av York (t. v — engelska konungaparets representant via bröllopet) och prinsen av Uoine (italienska konungaparets representant).

ETT KEJSAR WILHELMSS-SLOTT FRANSKT NATIONAL-MONUMENT. Slottet "Hohe Königsburg" Vogeserna, nära Colmar, förut kejsar Wilhelms privata egendom, nu förklarad "franskt nationalmonument". Efter fotografi.

T. v : INTET NYTT UNDER SOLEN — fotboll ett gammalt förenamt spel i Japan (där kallat Kemari), som utfördes vid hovet av hovmän i pittoreska kostymer; vid prinsens av Wales besök uppvisades spelet och vår bild visar just när en gammal hovman i sin speldräkt skall göra en auspark. — Efter fotografi.